

عاجز گشت و جعفر و جامعه که آن به بنو عبدالمومن در مغرب به و راشت رسیده اما
از کلام آنحضرت است و کتاب جعفر مشهور و معروف مشتعل بر علوم و سراسر ایشان است
و آنحضرت علیه الصلوة والسلام فرمود علمنا غایر و مزبور و نکت فی القلوب تقریفة
الاستماع وان عندنا البحر الاحمر و البحر الابيض و مصحف فاطمه وان عندنا الجامعة دنیا
بجميع ما يحتاج الناس اليه و رسوال کردند از تفسیر این کلام فرمود علم غایر علم چیز است
که در زمان مستقبله خواهد شد و علم مزبور علم چیز است که در زمان ماضی گذشته و اما نکت
فی القلوب فهو العام یعنی نکت چیز است که از جانب خدا بر قلوب ما قابض میشود و انترقی
الاستماع کلام ملائکه است که با خود میکنند آنرا من می شنومم اگر چه اشخاص آنرا
نمی بینیم اما و البحر الاحمر ظرفیست که در آن سلاح رسول خداست و بیرون نخواهد آمد تا که ظهور
خواهد کرد و امام زمان از ما که حضرت امام مهدی علیه السلام است اما و البحر الابيض ظرفیست
که در آن توریت موسی و انجیل عیسی و زبور داود و دیگر صحائف پیغمبران است و اما
مصحف فاطمه علیها السلام پس در آن مرقوم است جمیع حوادث و اسامی کسانیکه مالک
خواهند گردید تا روز قیامت و اما الجامع کتابیست که طول آن هفتاد ذراع است
و آنرا رسول خدا صلی الله علیه و آله املا فرمود و علی بن ابی طالب علیه السلام بدست خود نوشته
قسمت خدای که در آن است جمیع ما يحتاج الیه الناس الی یوم القیمة و هیچ چیز افزون نگذاشته
بر آنی لشواهد النبوة و در شرح مواتف آورده که البحر و الجامع کتابان بعلی بن ابیطالب
علیه السلام و از بعضی ثقات منقولست که آنحضرت علیه السلام فرمود سلونی قبسل

این جزئی است از کلام آنحضرت علیه السلام و در کتاب جعفر مشهور و معروف مشتعل بر علوم و سراسر ایشان است و آنحضرت علیه الصلوة والسلام فرمود علمنا غایر و مزبور و نکت فی القلوب تقریفة الاستماع وان عندنا البحر الاحمر و البحر الابيض و مصحف فاطمه وان عندنا الجامعة دنیا بجميع ما يحتاج الناس اليه و رسوال کردند از تفسیر این کلام فرمود علم غایر علم چیز است که در زمان مستقبله خواهد شد و علم مزبور علم چیز است که در زمان ماضی گذشته و اما نکت فی القلوب فهو العام یعنی نکت چیز است که از جانب خدا بر قلوب ما قابض میشود و انترقی الاستماع کلام ملائکه است که با خود میکنند آنرا من می شنومم اگر چه اشخاص آنرا نمی بینیم اما و البحر الاحمر ظرفیست که در آن سلاح رسول خداست و بیرون نخواهد آمد تا که ظهور خواهد کرد و امام زمان از ما که حضرت امام مهدی علیه السلام است اما و البحر الابيض ظرفیست که در آن توریت موسی و انجیل عیسی و زبور داود و دیگر صحائف پیغمبران است و اما مصحف فاطمه علیها السلام پس در آن مرقوم است جمیع حوادث و اسامی کسانیکه مالک خواهند گردید تا روز قیامت و اما الجامع کتابیست که طول آن هفتاد ذراع است و آنرا رسول خدا صلی الله علیه و آله املا فرمود و علی بن ابی طالب علیه السلام بدست خود نوشته قسمت خدای که در آن است جمیع ما يحتاج الیه الناس الی یوم القیمة و هیچ چیز افزون نگذاشته بر آنی لشواهد النبوة و در شرح مواتف آورده که البحر و الجامع کتابان بعلی بن ابیطالب علیه السلام و از بعضی ثقات منقولست که آنحضرت علیه السلام فرمود سلونی قبسل

این جزئی است از کلام آنحضرت علیه السلام و در کتاب جعفر مشهور و معروف مشتعل بر علوم و سراسر ایشان است و آنحضرت علیه الصلوة والسلام فرمود علمنا غایر و مزبور و نکت فی القلوب تقریفة الاستماع وان عندنا البحر الاحمر و البحر الابيض و مصحف فاطمه وان عندنا الجامعة دنیا بجميع ما يحتاج الناس اليه و رسوال کردند از تفسیر این کلام فرمود علم غایر علم چیز است که در زمان مستقبله خواهد شد و علم مزبور علم چیز است که در زمان ماضی گذشته و اما نکت فی القلوب فهو العام یعنی نکت چیز است که از جانب خدا بر قلوب ما قابض میشود و انترقی الاستماع کلام ملائکه است که با خود میکنند آنرا من می شنومم اگر چه اشخاص آنرا نمی بینیم اما و البحر الاحمر ظرفیست که در آن سلاح رسول خداست و بیرون نخواهد آمد تا که ظهور خواهد کرد و امام زمان از ما که حضرت امام مهدی علیه السلام است اما و البحر الابيض ظرفیست که در آن توریت موسی و انجیل عیسی و زبور داود و دیگر صحائف پیغمبران است و اما مصحف فاطمه علیها السلام پس در آن مرقوم است جمیع حوادث و اسامی کسانیکه مالک خواهند گردید تا روز قیامت و اما الجامع کتابیست که طول آن هفتاد ذراع است و آنرا رسول خدا صلی الله علیه و آله املا فرمود و علی بن ابی طالب علیه السلام بدست خود نوشته قسمت خدای که در آن است جمیع ما يحتاج الیه الناس الی یوم القیمة و هیچ چیز افزون نگذاشته بر آنی لشواهد النبوة و در شرح مواتف آورده که البحر و الجامع کتابان بعلی بن ابیطالب علیه السلام و از بعضی ثقات منقولست که آنحضرت علیه السلام فرمود سلونی قبسل

این جزئی است از کلام آنحضرت علیه السلام و در کتاب جعفر مشهور و معروف مشتعل بر علوم و سراسر ایشان است و آنحضرت علیه الصلوة والسلام فرمود علمنا غایر و مزبور و نکت فی القلوب تقریفة الاستماع وان عندنا البحر الاحمر و البحر الابيض و مصحف فاطمه وان عندنا الجامعة دنیا بجميع ما يحتاج الناس اليه و رسوال کردند از تفسیر این کلام فرمود علم غایر علم چیز است که در زمان مستقبله خواهد شد و علم مزبور علم چیز است که در زمان ماضی گذشته و اما نکت فی القلوب فهو العام یعنی نکت چیز است که از جانب خدا بر قلوب ما قابض میشود و انترقی الاستماع کلام ملائکه است که با خود میکنند آنرا من می شنومم اگر چه اشخاص آنرا نمی بینیم اما و البحر الاحمر ظرفیست که در آن سلاح رسول خداست و بیرون نخواهد آمد تا که ظهور خواهد کرد و امام زمان از ما که حضرت امام مهدی علیه السلام است اما و البحر الابيض ظرفیست که در آن توریت موسی و انجیل عیسی و زبور داود و دیگر صحائف پیغمبران است و اما مصحف فاطمه علیها السلام پس در آن مرقوم است جمیع حوادث و اسامی کسانیکه مالک خواهند گردید تا روز قیامت و اما الجامع کتابیست که طول آن هفتاد ذراع است و آنرا رسول خدا صلی الله علیه و آله املا فرمود و علی بن ابی طالب علیه السلام بدست خود نوشته قسمت خدای که در آن است جمیع ما يحتاج الیه الناس الی یوم القیمة و هیچ چیز افزون نگذاشته بر آنی لشواهد النبوة و در شرح مواتف آورده که البحر و الجامع کتابان بعلی بن ابیطالب علیه السلام و از بعضی ثقات منقولست که آنحضرت علیه السلام فرمود سلونی قبسل

داود اور عیسیٰ صاحب کی زبان پر تھی کہ جو کچھ میں نے کہا ہے وہ سب حق ہے اور صواب ہے اور جو کچھ میں نے کہا ہے وہ سب باطل ہے اور غلط ہے اور جو کچھ میں نے کہا ہے وہ سب نیک ہے اور صالح ہے اور جو کچھ میں نے کہا ہے وہ سب بد ہے اور فاجر ہے اور جو کچھ میں نے کہا ہے وہ سب حق ہے اور صواب ہے اور جو کچھ میں نے کہا ہے وہ سب باطل ہے اور غلط ہے اور جو کچھ میں نے کہا ہے وہ سب نیک ہے اور صالح ہے اور جو کچھ میں نے کہا ہے وہ سب بد ہے اور فاجر ہے

عمر شے تو بہ ہمہ جان گذشت
 گر سید کردی تو نامہ عمر خویش
 عمر گر گذشت بخشش این دم است
 هیچ عمرت را برہ اب حیات
 جملہ ما طیبها از و نیکو شوند
 سیاتت را مبدل کرد حق
 زندگی مقصود بجز بندگیست
 گر تو خواهی خسرو دل زندگی
 بندہ باش و بندگی کن روز و شب

مگر حاضر غائب از حق مانده است
 تو بکن زاناکہ کردستی ز پیش
 آب تو بہ پیش ده اگر ابی غم است
 تا درخت عمر کردد با ثبات
 زہر پارینہ از و کردد چو قند
 تا ہمہ طاعت شود ز و ما سبق
 زندگی نہ بندگی شر مندگیست
 بندگی کن بندگی کن بندگی
 کہ این بود خوشنودی در گاہ رب

ہوا و دطالی روزی بخدمت آن حضرت آمد عرض کرد یا ابن رسول اللہ مرا پندہ کہ
 دلم سبہا شدہ است فرمود اسی اباسلیمان تو ز اپد زمانہ خوشی ترا بہ چند من
 سپہ جانت باشد عرض کرد ایفرزند رسول خدا صلی اللہ علیہ وآلہ تعالیٰ شمارا
 از ہمہ خلایق افضل کردہ پندہ اداں بر شما واجب است آنحضرت فرمود اباسلیمان
 من اذان می ترسم کہ بقیامت جدم اندر من آویزد و دست در من زند کہ چرا حق
 متابعت من بجایا و رومی این کار بہ نسب صحیح قومیست این کار بہ ما ملہ شایستہ
 حضرت حق است و این کار بہ ما ملہ خوبست اندر حضرت حق سبحانہ تعالیٰ و او
 بسیار گریست و گفت اسی بار خدا یا آکرہ معجون طینت دی از آب نبوتست

عمر شے تو بہ ہمہ جان گذشت
 گر سید کردی تو نامہ عمر خویش
 عمر گر گذشت بخشش این دم است
 هیچ عمرت را برہ اب حیات
 جملہ ما طیبها از و نیکو شوند
 سیاتت را مبدل کرد حق
 زندگی مقصود بجز بندگیست
 گر تو خواهی خسرو دل زندگی
 بندہ باش و بندگی کن روز و شب

مگر حاضر غائب از حق مانده است
 تو بکن زاناکہ کردستی ز پیش
 آب تو بہ پیش ده اگر ابی غم است
 تا درخت عمر کردد با ثبات
 زہر پارینہ از و کردد چو قند
 تا ہمہ طاعت شود ز و ما سبق
 زندگی نہ بندگی شر مندگیست
 بندگی کن بندگی کن بندگی
 کہ این بود خوشنودی در گاہ رب

داود اور عیسیٰ صاحب کی زبان پر تھی کہ جو کچھ میں نے کہا ہے وہ سب حق ہے اور صواب ہے اور جو کچھ میں نے کہا ہے وہ سب باطل ہے اور غلط ہے اور جو کچھ میں نے کہا ہے وہ سب نیک ہے اور صالح ہے اور جو کچھ میں نے کہا ہے وہ سب بد ہے اور فاجر ہے اور جو کچھ میں نے کہا ہے وہ سب حق ہے اور صواب ہے اور جو کچھ میں نے کہا ہے وہ سب باطل ہے اور غلط ہے اور جو کچھ میں نے کہا ہے وہ سب نیک ہے اور صالح ہے اور جو کچھ میں نے کہا ہے وہ سب بد ہے اور فاجر ہے

عقاب که بنویسد... در این کتاب... و در این کتاب... و در این کتاب...

و ترکیبیت وی از اصول برهان و محبت جدش رسول خدا و مادرش قبول زهرا
و پدرش علی مرتضی بدین حیرانی است که و داد که باشد که بمعاملت خود شمع شوی
روزی سفیان توری بخدمت حضرت آمد وصیت خواست و عرض کرد که وصیتی
فرما که آرزایم شاید که خدا تعالی آن وصیت را در حق من تافع گرداند
حضرت فرمود ای سفیان لامر و لکذوب یعنی نیت مروت مرد و غلو را اولاً
لحسو یعنی نیت راحت مرعاسه را اولاً سود و لسی الخلق نیت سردار بخلق را
والا ائوة للملوک نیت برادری و قرابت مرسلطین و امرار سفیان عرض کرد
زیاده ازین فرما فرمود ای سفیان گفت عن محارم الله تکن عابداً بازوار خود را
از منتهیات خدائی تعالی تا بشوی عابد و ارضی بکاسم الله لکن عیناً یعنی
رضی شو بچیزیکه خدا او قسمت تو کرده تا غنی شوی و حسن جوار من جبار کن
مسلماً با همسالگان نیکوی کن تا مسلمان شوی و لا تصوب الفاجر فیعلیک فی جوره
با قاسق منشین که غالب آید بر تو در بدکاری و تو سرایت کند زشت کرداری

بیت

صحبت صالح ترا صالح کنند صحبت طالح ترا طالح کنند
و شاورنی امورک الذین یحیون طاعته الله عزوجل یعنی مشاورت کن در کارهای
بامروانیکه طاعت خدا به نیکی و اخلاص بخشود و نیاز میکنند بعد از ان سفیان
عرض کرد که زیاده ازین فرما حضرت فرمود من اراد قرابلاً عشیرة و هیبة بلا سلطان

عقاب که بنویسد... در این کتاب... و در این کتاب... و در این کتاب... و در این کتاب... و در این کتاب...

عقاب که بنویسد... در این کتاب... و در این کتاب... و در این کتاب... و در این کتاب... و در این کتاب...

قال بل عروق اور اہل شام ہجرت
 عین اللہ اور وہ من ہا و ہجرت
 اور جب ہجرت سے پہلے اہل شام
 اور جب ہجرت سے پہلے اہل شام
 اور جب ہجرت سے پہلے اہل شام

اور ابعد ازان منصور گفت سوال کون ای بو صیفہ ازان مسائل کہ در دل دار
 پس چهل مسئلہ خدمت حضرت عرض کردیم جواب ثانی فرمود ابو صیفہ گفت کہ
 من اخینین اعلم الناس فانقه در وقت خود ندیدم و در شرح مثنوی ابو الفتح
 وغیرہ کتب اہل سلوک نظر آمدہ کہ ابو صیفہ بعد تکمیل علوم ظاہری برای تحصیل علوم
 باطنی دو سال دیگر در خدمت آن حضرت ماندہ علوم باطنی حاصل کرد و گفت
 لولا استمان ملک النعمان اگر این دو سال نمی بود ابو صیفہ ہلاک میشد و در بعضی
 کتب شجرہ بیعت ابو صیفہ منسوب بآنحضرت یافتہ شد و انشاء علم بالصواب روایت
 کرد از وی عی بن سعید الانصاری و ابو صیفہ و ابن جریر و مالک و محمد بن اسحق
 و ہسروی موسی بن جعفر و سفیان ثوری و سفیان بن عیینہ و شعبہ و یحیی بن سعید القطان
 و بسیاری از علماء روایت احادیث ازان حضرت می آرنند و سلاسل ہمہ اولیاء

منسوب بان مقتدرای اہل صفاد شیوا سی امہ ہدی است
فصل در بیان کشف و کرامات آنحضرت

کراماتش نهایت ندارد از زمین آن زبان قاصر است و از تحریرش بان قلم عاجز
 لکن تمثیلا و تبرکاً از بسیار اندکی و از ہزاران ہزار کی بہ نگارش می آید و سالکانش را
 کفایت میکند از آنجا است بن جوزی در کتاب صفة الصفوة باسناد خود از روایت
 ابن سعد روایت کردہ کہ وی گفته کہ در موسم حج در مکہ بودم و بعد گذاردن
 نماز دیگر بیلائی کوہ ابو قیس رفتم دیدم کہ مردی نشسته دعا میکند کہ گفت یارب یارب

اور ابعد ازان منصور گفت سوال کون ای بو صیفہ ازان مسائل کہ در دل دار
 پس چهل مسئلہ خدمت حضرت عرض کردیم جواب ثانی فرمود ابو صیفہ گفت کہ
 من اخینین اعلم الناس فانقه در وقت خود ندیدم و در شرح مثنوی ابو الفتح
 وغیرہ کتب اہل سلوک نظر آمدہ کہ ابو صیفہ بعد تکمیل علوم ظاہری برای تحصیل علوم
 باطنی دو سال دیگر در خدمت آن حضرت ماندہ علوم باطنی حاصل کرد و گفت
 لولا استمان ملک النعمان اگر این دو سال نمی بود ابو صیفہ ہلاک میشد و در بعضی
 کتب شجرہ بیعت ابو صیفہ منسوب بآنحضرت یافتہ شد و انشاء علم بالصواب روایت
 کرد از وی عی بن سعید الانصاری و ابو صیفہ و ابن جریر و مالک و محمد بن اسحق
 و ہسروی موسی بن جعفر و سفیان ثوری و سفیان بن عیینہ و شعبہ و یحیی بن سعید القطان
 و بسیاری از علماء روایت احادیث ازان حضرت می آرنند و سلاسل ہمہ اولیاء

اور ابعد ازان منصور گفت سوال کون ای بو صیفہ ازان مسائل کہ در دل دار
 پس چهل مسئلہ خدمت حضرت عرض کردیم جواب ثانی فرمود ابو صیفہ گفت کہ
 من اخینین اعلم الناس فانقه در وقت خود ندیدم و در شرح مثنوی ابو الفتح
 وغیرہ کتب اہل سلوک نظر آمدہ کہ ابو صیفہ بعد تکمیل علوم ظاہری برای تحصیل علوم
 باطنی دو سال دیگر در خدمت آن حضرت ماندہ علوم باطنی حاصل کرد و گفت
 لولا استمان ملک النعمان اگر این دو سال نمی بود ابو صیفہ ہلاک میشد و در بعضی
 کتب شجرہ بیعت ابو صیفہ منسوب بآنحضرت یافتہ شد و انشاء علم بالصواب روایت
 کرد از وی عی بن سعید الانصاری و ابو صیفہ و ابن جریر و مالک و محمد بن اسحق
 و ہسروی موسی بن جعفر و سفیان ثوری و سفیان بن عیینہ و شعبہ و یحیی بن سعید القطان
 و بسیاری از علماء روایت احادیث ازان حضرت می آرنند و سلاسل ہمہ اولیاء

اور ابعد ازان منصور گفت سوال کون ای بو صیفہ ازان مسائل کہ در دل دار
 پس چهل مسئلہ خدمت حضرت عرض کردیم جواب ثانی فرمود ابو صیفہ گفت کہ
 من اخینین اعلم الناس فانقه در وقت خود ندیدم و در شرح مثنوی ابو الفتح
 وغیرہ کتب اہل سلوک نظر آمدہ کہ ابو صیفہ بعد تکمیل علوم ظاہری برای تحصیل علوم
 باطنی دو سال دیگر در خدمت آن حضرت ماندہ علوم باطنی حاصل کرد و گفت
 لولا استمان ملک النعمان اگر این دو سال نمی بود ابو صیفہ ہلاک میشد و در بعضی
 کتب شجرہ بیعت ابو صیفہ منسوب بآنحضرت یافتہ شد و انشاء علم بالصواب روایت
 کرد از وی عی بن سعید الانصاری و ابو صیفہ و ابن جریر و مالک و محمد بن اسحق
 و ہسروی موسی بن جعفر و سفیان ثوری و سفیان بن عیینہ و شعبہ و یحیی بن سعید القطان
 و بسیاری از علماء روایت احادیث ازان حضرت می آرنند و سلاسل ہمہ اولیاء

قل يا ايها الذين آمنوا انزلوا ما رزقناكم من الثمرات خاشعين
 اولئك الذين هم الصالحون
 قل يا ايها الذين آمنوا لا تأكلوا الربا
 اولئك الذين هم الصالحون
 قل يا ايها الذين آمنوا لا تأكلوا اموالكم
 اولئك الذين هم الصالحون
 قل يا ايها الذين آمنوا لا تأكلوا اموالكم
 اولئك الذين هم الصالحون

چنانکه نفس می منقطع شد پس گفت یا الله یا الله چنانکه نفس می منقطع شد پس گفت
 یا حی یا قیوم می منقطع شد پس گفت یا رحیم یا رحیم یا رحیم الرحمن یا نفس می منقطع شد
 هفت بار چنین کرد پس گفت اللهم انی اشد الغیب وان بردی قد اخلقاى بار خدا یا
 منجی همیش انگور دارم و بد رستی هر دو چادر من کنه گشته هنوز دعای خود تمام نکرده بود
 که دیدم سلمه بر انگور دو دور و نوا بنجاناده و آنوقت بر روی زمین انگور نبود چون خواست
 که از ان انگور بخورد گفتم من شریک تو ام فرمود بیچ سبب گفتم زیرا که تو دعا کردی و من
 آمین گفتم فرمود که پیش آنی و هیچ ذخیره کن پس مراد داد انگور بود که دانه نداشت
 و هرگز مثل آن نخورده بودم چندان خوردم که سیر شدم و هیچ از ان سلمه کم نشد
 بعد از ان فرمود هر کدام ازین دور در آن میخواهی بگیر گفتم آن حاجت ندارم
 فرمود که پنهان شود تا آنرا پوشم پنهان شدم یکی را از آن ساخت و یکی را ردا و آن
 دور و کنه را که در برداشت بدست گرفت و روان شد من نیز بر اثر وی روان
 شدم مسعی رسیدم و در پیرایش آمد و عرض کرد که گستی کساک شد یا این رسول الله
 صلی الله علیه و آله وسلم آن دور و کنه را بوی داد و از انمرد پرسیدم که این کیست
 گفت این جعفر بن محمد بن علی است بعد از ان از نظر من غائب شد هر چه طلبیدم تمام

آیات

ایکے اور آسمان پران دہد	مستم تو اتکہ ز رحمت نار ان ہد
رزق از وی جو مجاز زید و عمر	مستی از وی جو مجاز بنگ و خمر

قل يا ايها الذين آمنوا انزلوا ما رزقناكم من الثمرات خاشعين
 اولئك الذين هم الصالحون
 قل يا ايها الذين آمنوا لا تأكلوا الربا
 اولئك الذين هم الصالحون
 قل يا ايها الذين آمنوا لا تأكلوا اموالكم
 اولئك الذين هم الصالحون
 قل يا ايها الذين آمنوا لا تأكلوا اموالكم
 اولئك الذين هم الصالحون

قل يا ايها الذين آمنوا انزلوا ما رزقناكم من الثمرات خاشعين
 اولئك الذين هم الصالحون
 قل يا ايها الذين آمنوا لا تأكلوا الربا
 اولئك الذين هم الصالحون
 قل يا ايها الذين آمنوا لا تأكلوا اموالكم
 اولئك الذين هم الصالحون
 قل يا ايها الذين آمنوا لا تأكلوا اموالكم
 اولئك الذين هم الصالحون

عبدالرحمن بن عبدالمطلب
 صاحب کرامت و شرف
 صاحب کرامت و شرف
 صاحب کرامت و شرف
 صاحب کرامت و شرف

سرمخ و خواهی از گنج و مال سرسر که اقل پاک شد از اعتدال	فصرت از روی خواهی از موعال آن دعایش میرود تا زواج لصال
---	---

پس بفرما حاجت ای محتاج زود
 و از آن جمله آنست که داؤد بن عبدالمطلب بن عباس کی از موالی آنحضرت علیه السلام
 را گشت و اموال ویرا گرفت حضرت بروی درآمد در حالیکه راوی خود را بر
 زمین میکشید و فرمود مولای مرا کشتی و مال ویرا گرفتی و آنشد که دعائی بخوانم
 داؤد بر سبیل استنزا گفت مرا از دعائی خود می ترسانی آنحضرت بجا آن خود بازگشت
 و همه شب بیدار بود و در نماز چون وقت سحر شد شنیدند که برداؤد دعا بخواند و بسیار

پرنیاد که در اینک بشنند آیات

ی زنده بگینا بان از جفا مرضیفان را تو می خصمی بدان که تو سلی خصم تو از تو رهید رضیفی در زمین خواهد امان که نبالدا آسمان گریان شود مادل مرد خدا نامد بر ر و	در قفائی خود می بینی چسدا از نبی اذا جابضر اشد بخوان بک جزا طیرا ابا بلیت رسید غلغل افتد در سپاه آسمان و ر بگیرد چرخ یارب خوان شود هیچ قومی را خدا رسوا نکرد
---	---

و از آن جمله آنست که راوی میگویی با جماعتی پیش آنحضرت علیه السلام رستم
 و آنجماعت از آنحضرت سوال کرد که خداستعالی ابراهیم علیه السلام را گفت خدا بقدر

و در حدیثی است که روایت کرده است
 که در حدیثی است که روایت کرده است
 که در حدیثی است که روایت کرده است
 که در حدیثی است که روایت کرده است

و در حدیثی است که روایت کرده است
 که در حدیثی است که روایت کرده است
 که در حدیثی است که روایت کرده است
 که در حدیثی است که روایت کرده است

اولاد امام محمد زین العابدین علی بن ابی طالب
 این کتاب است که در روز قیامت از او پدید آید
 و در آن روز او را در میان اولاد او قرار دهد
 و او را در میان اولاد او قرار دهد
 و او را در میان اولاد او قرار دهد

من الطیر فصر من الیک و اکثر فان از یک صحن بودند یا از اجناس مختلفه حضرت فرمود
 میخواستند که مثل آنرا بشما بنمایم گفتند آری حضرت فرمود آطا و فی الحال طاوسی
 حاضر شد پس فرمود ای غراب فی الحال زلفی حاضر شد پس فرمود آنحضرت ای
 بزنی الحال بازه حاضر شد پس فرمود ای کبوتر کبوتری حاضر شد پس فرمود
 تا همه ابله شدند و ریزه ریزه کردند و باید گیر آید گفتند و سرهای ایشان را
 نگاه داشتند بعد از آن فرمود ای طاوس دیدند گوشت و استخوانها و پرهای
 طاوس از دیگران جدا شده به سر و پوسند و بدن وی درست شد و زنده
 گشت و آن سرخ باقی هم صحن معامله کرده همه زنده شدند **علیت**
 همین که اسرافیل وقتند اولیا مرده را از ایشان جلات است و نما
 و از آنجمله است که جماعتی نقل میکنند روزی با آنحضرت بیچ میرفتیم در زیر خرما خشک
 فرود آمدیم آنحضرت لب می جنبانید و چیزی نمیخواستند که فهم آن نمیکردیم ناگاه
 روی بان خرمابین کرد و فرمود ما را اطعام کن از آنچه خدای تعالی در تو ودیعت
 نموده است از برای بندگان آنجا که دیدند که آن خرمابوی آنحضرت
 علیه السلام میل کرد با خوشه ما پر از خرمای ترا و نیت حضرت آنجا که فرمود
 پیش آید و کسب شد گوئید و بخورید همه خوردند و آن جماعت میگویند که هرگز
 از آن شیرین تر و خوشتر گاهی نخورده بودیم اعرابی آنجا حاضر بود گفت هرگز
 اینچنین سحر که امروز دیدم گاهی ندیدم حضرت فرمود که ما و ارشادان پیغمبر ایم

او کماله علی بن ابی طالب
 این مرد است که در روز قیامت از او پدید آید
 و در آن روز او را در میان اولاد او قرار دهد
 و او را در میان اولاد او قرار دهد
 و او را در میان اولاد او قرار دهد

۵۶

او کماله علی بن ابی طالب
 این مرد است که در روز قیامت از او پدید آید
 و در آن روز او را در میان اولاد او قرار دهد
 و او را در میان اولاد او قرار دهد
 و او را در میان اولاد او قرار دهد

اولاد امام محمد زین العابدین علی بن ابی طالب
 این کتاب است که در روز قیامت از او پدید آید
 و در آن روز او را در میان اولاد او قرار دهد
 و او را در میان اولاد او قرار دهد
 و او را در میان اولاد او قرار دهد

در میان ماسحر نباشد دعای کرم و خدا اجابت میکند اگر خواهی بر تو دعا کنم تا خدا ترا مسخ
 کند و سگی گرداند اعرابی از جهل گفت دعا کن دعا کرد فی الحال سگ گردید پس و بجا نه خود
 نما حضرت یکی از حاضران فرمود که عقبی می رو آنکس رفت دید که آن سگ پیش اهل و
 عیال خود رفت دم می جینانده آنها عصا برداشتند و ویران پیش خود پرانند آنکس
 باز گشت و بخدمت حضرت عرض نمود آن سگ نیز بخدمت آمده در خاک می غلطید آب
 از چشمها می میرفت پس آن حضرت رحم فرمود و دعا کرد بصورت خود باز گشت فرمود
 ای اعرابی آنچه گفته بودم ایمان آوردی گفت آری هزار بار ایمان آوردم و آنجمله آنست
 که منصور خلیفه عباسی آن حضرت را طلبید و ربیع را گفت که او را حاضر ساز چون رسید و یا
 حاضر کرد منصور گفت چند بجهل فتنه می انگیزی و میخواهی که خون مسلمانان بریزی اگر
 امروز ترا کشته خدام را بکشد حضرت فرمود من هیچ نکرده ام و نخواسته ام اگر
 تیر رسیده باشد دروغ است و از زبان دروغگوی رسیده است منصور گفت
 از فلان این سخن رسیده است و آنکس حاضر کرد و گفت تو خود شنیدی این سخن
 از آن حضرت علیه السلام آنکس گفت آری منصور گفت سوگند می توانی خورد گفت
 بی پس آغاز سوگند کرد و باشد الذی لا اله الا هو عالم الغیب والشهادت آن حضرت
 علیه السلام فرمود ای منصور او را سوگند میدهم گفت تو سوگنده آن حضرت علیه السلام
 بآن شخص سوگند بودی برایت من جعل شد قوه و النجات الی حولی و قوتی لقد فعل کذا
 و کذا اجعفر و قال کذا کذا اجعفر آن شخص ندکی آتماع نمود و آخر سوگند خورد و بجز خورد

وفات کی قبالتی از بنی اوتواد
 زین بی اوتین فقط علی بن حسین
 و در والد و بن عبد الله و حسین
 او را به پدر حسین بن علی
 او را به پدر حسین بن علی
 او را به پدر حسین بن علی

او را به پدر حسین بن علی
 او را به پدر حسین بن علی
 او را به پدر حسین بن علی
 او را به پدر حسین بن علی
 او را به پدر حسین بن علی

او را به پدر حسین بن علی
 او را به پدر حسین بن علی
 او را به پدر حسین بن علی
 او را به پدر حسین بن علی
 او را به پدر حسین بن علی

او را به پدر حسین بن علی
 او را به پدر حسین بن علی
 او را به پدر حسین بن علی
 او را به پدر حسین بن علی
 او را به پدر حسین بن علی

حضرت امام زین العابدین علیه السلام
 صلوات الله علیہ
 حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
 صلوات الله علیہ
 حضرت امام موسیٰ کاظم علیه السلام
 صلوات الله علیہ
 حضرت امام رضا علیه السلام
 صلوات الله علیہ
 حضرت امام محمد باقر علیه السلام
 صلوات الله علیہ
 حضرت امام حسین علیه السلام
 صلوات الله علیہ
 حضرت امام علی بن ابی طالب علیه السلام
 صلوات الله علیہ
 حضرت امام سید الشهدا علیه السلام
 صلوات الله علیہ
 حضرت امام زین العابدین علیه السلام
 صلوات الله علیہ

سوگند و مجلس بنیاد و ببرد منصور گفت پائی ویرا بکشید و از مجلس بریدر هیچ میگوید
 که حضرت صادق صلوة الله علیہ نبینا و علیه بر منصور در آمد لب خود می جنبانید و غضب
 منصور نشست تا ویرا نزدیک خود نشاند و از وی خوشنود شد چون از پیش
 بیرون آمد از وی پرسیدم که این مرد خشمناک ترا زهم کس بود بر تو چون در آمدی
 لب می جنبانیدی چه میخواندی دیدم که غضب فرود نشست فرمود دعای خود
 حسین بن علی میخواندم که یا عدنی عند شدتی و یا غوثی عند کربتی احسنی حبیبک اللتی
 لا تنام و الکتفی بر کتک الذی لایرام ریح گوید که این دعا را یاد کردم هرگز شدت
 پیش نیاید گر این دعا را خواندم و از آن شدت فرج یافتم و هم ریح گوید که بحضرت
 صادق گفتم که چرا نگذاشتی تا آن شخص سوگند خور در تمام کند و ویرا سوگند دیگر
 دادی فرمود چون بنده خدایتعالی را بیگانگی و بزرگواری یاد کند بادی علم میوزد
 و تاخیر در عقوبت وی می کند ویرا سوگند وادم با نچه شنیدی خدای تعالی ویرا
 زود گرفت و از آنجمله آنست که روزی منصور باعاجب خود گفت و قید که حضرت
 محمد علیه السلام بر من در آید پیش از آنکه بمن رسد ویرا بکش آنحضرت علیه السلام در آمد
 و پیش منصور نشست حاجب اطلبید آمد و دید که آنحضرت علیه السلام نشسته است
 چون آنحضرت رفت از حاجب گفت ترا چه فرموده بودم حاجب سوگند خور دک
 من ویرا ندیدم گر پیش تو نشسته معلوم نشد که کدام آمد و رفت و از آنجمله آنست
 که یکی از مقرران منصور گوید که روز پیش وی در آمدم و ویرا متفکر باقیم گفتم حاجب

صلوات الله علیہ
 حضرت امام زین العابدین علیه السلام
 صلوات الله علیہ
 حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
 صلوات الله علیہ
 حضرت امام موسیٰ کاظم علیه السلام
 صلوات الله علیہ
 حضرت امام رضا علیه السلام
 صلوات الله علیہ
 حضرت امام محمد باقر علیه السلام
 صلوات الله علیہ
 حضرت امام حسین علیه السلام
 صلوات الله علیہ
 حضرت امام علی بن ابی طالب علیه السلام
 صلوات الله علیہ
 حضرت امام سید الشهدا علیه السلام
 صلوات الله علیہ
 حضرت امام زین العابدین علیه السلام
 صلوات الله علیہ

سال ولادت از تاریخ
 سال ولادت از تاریخ
 سال ولادت از تاریخ
 سال ولادت از تاریخ
 سال ولادت از تاریخ
 سال ولادت از تاریخ
 سال ولادت از تاریخ
 سال ولادت از تاریخ
 سال ولادت از تاریخ
 سال ولادت از تاریخ

صلوات الله علیہ
 حضرت امام زین العابدین علیه السلام
 صلوات الله علیہ
 حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
 صلوات الله علیہ
 حضرت امام موسیٰ کاظم علیه السلام
 صلوات الله علیہ
 حضرت امام رضا علیه السلام
 صلوات الله علیہ
 حضرت امام محمد باقر علیه السلام
 صلوات الله علیہ
 حضرت امام حسین علیه السلام
 صلوات الله علیہ
 حضرت امام علی بن ابی طالب علیه السلام
 صلوات الله علیہ
 حضرت امام سید الشهدا علیه السلام
 صلوات الله علیہ
 حضرت امام زین العابدین علیه السلام
 صلوات الله علیہ

فکر حسیت گفت ای فلان جمعی کثیر را از علویان فانی ساختم و پیشوا علی ایشان را
گذاشتم گفتم بکنیت گفت جعفر بن محمد علیه السلام گفتم وی مردیست مشغول بعبادت
خدا و اصلا نظر به دنیا ندارد گفت من داشتم که تو اعتقاد امامت وی داری من
سوگند خورده ام که شب در نیابم تا خاطر خود را از وی فارغ نسازم سیاف را
بخواند و گفت چون جعفر بن محمد حاضر شود هر گاه که من دست بر سر خود نم بایده ویرا
قتل کنی پس گفت تا صادق را حاضر کنند در وقت آمدن بوی پیوستم دیدم که لب
می جنبانید اما انداشتم که چه میگویی لیکن قصر منصور را دیدم که جنبش در آمد چون شتی
از تلاطم امواج بحر و منصور را دیدم سر دپائی برهنه و لرزه بر اندامهای وی
افتاده استقبال آنحضرت علیه السلام کرد و باز وی آنحضرت را گرفته بر سر خود نشاند
و گفت یا ابن سول شد باعث آمدن چه بود فرمود مرا خواندی آدم گفتم حاجتی که
داری بخواه حضرت فرمود حاجت من آنست که مرا خوانی تا من هر وقتی که خواهم
باغبیا خود حاضر شوم آنگاه برخواست چون بیرون رفت منصور جابله خواب طلبید
و تا نیم شب بچسپید و نماز با از وی فوت شد چون بیدار گشت مقرب خود را خواند
و گفت در آنوقت که جعفر بن محمد حاضر شد از دپائی را دیدم که یک لب و سه
بر زمین دیک بر بالای قصر من بود و زبان فصیح من گفتم که مر خدا تعالی
فرستاده است که اگر بصادق نزدی رسانی ترا و قصر ترا فرو می برم حال بر من
متغیر شد چنانکه دیدی مقرب منصور گفت این سه مرت منصور گفتم مگر که سحر است این

بازتابه کی از کتب و کتابها با سلامه
بازتابه کی از کتب و کتابها با سلامه
بازتابه کی از کتب و کتابها با سلامه

بازتابه کی از کتب و کتابها با سلامه
بازتابه کی از کتب و کتابها با سلامه
بازتابه کی از کتب و کتابها با سلامه

۳۰۱

بازتابه کی از کتب و کتابها با سلامه
بازتابه کی از کتب و کتابها با سلامه
بازتابه کی از کتب و کتابها با سلامه

بازتابه کی از کتب و کتابها با سلامه
بازتابه کی از کتب و کتابها با سلامه
بازتابه کی از کتب و کتابها با سلامه

در روز هجرت از مدینه فرستادند پس رسول الله صلی الله علیه و آله را از مدینه بکوفه فرستادند و چون رسیدند به کوفه فرستادند به سوی مدینه تا رسول الله صلی الله علیه و آله را برگردانند

خاصیت بی نظیر است که بر سوره نوح و آیه آمده بود هر چه نجات چنان
میشود و از آن جمله است که چون زیر را شستند و بردار کشیدند حکم بن عباس کلیدی این

دو بیت گفت شعرا

صلی اللہ علیہ وسلم	ولم از سر دی اعلی الخدیج بصلب
رستم بستان علی سفا هتم	و عثمان خیس من علی و طیب

چون این دو بیت با حضرت رسید دست بردار داشت و فرمود اللهم انجان
عبدک کاذا باسلا علیہ کلبک بنی امیه ویرا کونہ فرستادند شیر و برادر راه بدر
چون این خبر بان حضرت رسید در سجده در افتاد و گفت الحمد للذی بخرنا ما وعدنا
فدانے شوامد البتوة وغیره

فصل در بیان فات آنحضرت علیه السلام

فی فضل الخطاب قال عمر بن المقدم كنت اذا نظرت الى جعفر بن محمد علمت انه من
سلالة البنین ولدته ثمانین بالمدينة وقونی بانی شوال سنه ثمان و اربعین و ما هتم
و هو ابن ثمان ستین سنه و دفن بالبقيع فی قبر فیه ابوہ و جدہ و عم جدہ و باا کرام
بزلك القبور بان اجمع من الاشراف الکرام و وفات آنحضرت علیه السلام در مدینه
بود روز دوشنبه پانزدهم ربیع سنه کعبه و چهل و هشت و در بقیع و قبر کعبه
پدر و امام محمد باقر علیه السلام و جد وی حضرت امام زین العابدین علیه السلام و عم
جد وی امام حسن علیه السلام مدفون هستند مدفون گشت پس قبر آن حضرت علی السلام

فصل در بیان آنکه هر چه نجات چنان میشود و از آن جمله است که چون زیر را شستند و بردار کشیدند حکم بن عباس کلیدی این دو بیت گفت شعرا صلی اللہ علیہ وسلم و لم از سر دی اعلی الخدیج بصلب رستم بستان علی سفا هتم چون این دو بیت با حضرت رسید دست بردار داشت و فرمود اللهم انجان عبدک کاذا باسلا علیہ کلبک بنی امیه ویرا کونہ فرستادند شیر و برادر راه بدر چون این خبر بان حضرت رسید در سجده در افتاد و گفت الحمد للذی بخرنا ما وعدنا فدانے شوامد البتوة وغیره

در روز هجرت از مدینه فرستادند پس رسول الله صلی الله علیه و آله را از مدینه بکوفه فرستادند و چون رسیدند به کوفه فرستادند به سوی مدینه تا رسول الله صلی الله علیه و آله را برگردانند

عجب مقام مشرف و مکرم و اعلیٰ قدر و منزلت نزد رب العزت است که علمای اہلبیت
 را جمع کرده و نزد علمای امامیہ وفات آن منبع سعادت در سال صد و چهل و ہشت
 واقع شد و اشہر آنست کہ در ماہ شوال واقع شد و بعضی دو شنبہ پانز و ہم رجب
 سال مذکور گفتہ اند و اکثر عمر شریف آنحضرت را شصت و پنج سال گفتہ اند و بعضی
 شصت و ہشت گفتہ اند و در کشف الغمہ مفقود و یک نیز روایت کردہ است و جناب
 از محمد بن سنان روایت کردہ است کہ در ہنگام وفات عمر شریف آنحضرت علیہ السلام
 شصت و پنج سال بود و در سال صد و چہلم و ہشتم از ہجرت وفات یافت و صاحب
 کشف الغمہ عبارتی از شیخ مفید نقل نمودہ کہ از ان استفادہ میشود کہ او مثل کلینی
 قائل شدہ و کلینی تصریح نمودہ کہ وفات آنحضرت در ماہ شوال بود ہذا ما قائلو

باب ہفتم

در بیان احوال برگزیدہ خداوند از بدۃ الابدیاء قادیۃ الاصفیاء و اجداد اہل بیت علیہم السلام
 موسیٰ بن جعفر علیہ السلام و آنحضرت امام ہفتم از ائمہ اہلبیت علیہم السلام است
 اسم مبارکش موسیٰ کہ نسبت وی ابو الحسن ابو ابراہیم و ابو علی و ابو اسمعیل نیز گفتہ اند
 و اول شہر است و القاب شریفش کاظم و صابر و صالح و امین است و لقب مشہور آنحضرت
 کاظم علیہ السلام است فی شواہد النبوة انما لقب بالکاظم بقرط حد و تجا و زہ عن المعتبرین یعنی چونکہ
 حکم کامل داشت و بسیار در گنجد میفرمود از حد و گذشتگان و ظالمان لهذا لقب کاظم شد
 ولادت آنحضرت علیہ السلام در ابوابود در میان مکہ و مدینہ روز یکشنبہ ہفتم صفر

نسخہ ہفتاد و نہم از کتاب جامع تہذیبی
 تصحیح و ترمیم شد در سال ۱۳۰۰ قمری
 در محل مطبعہ کتب مطہرہ
 بہ اہتمام بنیاد ملی کتب و اسناد

کتابیات کورانی
 تصحیح و ترمیم شد
 در سال ۱۳۰۰ قمری
 در محل مطبعہ کتب مطہرہ

نسخہ ہفتاد و نہم از کتاب جامع تہذیبی
 تصحیح و ترمیم شد در سال ۱۳۰۰ قمری
 در محل مطبعہ کتب مطہرہ
 بہ اہتمام بنیاد ملی کتب و اسناد

نسخہ ہفتاد و نہم از کتاب جامع تہذیبی
 تصحیح و ترمیم شد در سال ۱۳۰۰ قمری
 در محل مطبعہ کتب مطہرہ
 بہ اہتمام بنیاد ملی کتب و اسناد

حضرت باز محمد کرد و از جاریه سوال کرد که چه نام داری گفت حمیده حضرت فرمود
 که پسندیده هستی در دنیا و ستایش کرده خواهی بود در آخرت و خبر ده که ایاجری
 یا ثیب گفت باکره ام حضرت فرمود که چیزیست بدست نخاصان منی آید که فاسد نکند
 چگونه تو باکره مانده گفت هرگاه که به نزد من می آید و اراده مقاربت می نمود
 حقتعالی مرد سفید موی را بر و مسلط میکرد ایند که طلبا نمی زد و پرسو و مانع میشد
 او را ازین عمل و مکر چنین واقع میشد و در هر مرتبه آن مرد پیر مانع او میشد پس
 حضرت علیه السلام فرمود ای جعفر علیه السلام متصرف شو این کنیز را که از آن است
 و ازین فرزند می بهم خواهد رسید که بهترین اهل زمین باشد بعد از انبیاء و الصوابه
 فصل الخطاب کان موسی الکاظم علیه السلام صالحا عابدا جوادا اعلیما کثیر القدر یدرس
 بالعباد الصالح من کثرة عبادته و اجتهاد نقلیت که حضرت امام موسی کاظم صلوٰة اللہ
 علی نبیاء و علیہ زیادہ از ده سال سجدہ میرفت بعد از طلوع شمس تا وقت زوال
 و آنحضرت علیه الصلوٰة و السلام عابدترین اهل زمان و فقہترین و نجیترین و کریمترین
 ایشان بود و سخا و کرم و براءت نبود روزی از شخصی ایذای بوی رسید صبر کرد
 و ضربه هزار دینار او را داد و در حق وی حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود
 این فرزند سید و امام در فرزندان ماست و غوث ہدایاست و بانی است از ابواب
 خدائی عزوجل و خیر مولودی است و آنحضرت در مدینہ مستقامت داشت و اول بار
 مدعی ابن منصور حضرت را از مدینہ بہ بغداد آورده مجبوس ساخت شبی امیر المومنین

حضرت باز محمد کرد و از جاریه سوال کرد که چه نام داری گفت حمیده حضرت فرمود
 که پسندیده هستی در دنیا و ستایش کرده خواهی بود در آخرت و خبر ده که ایاجری
 یا ثیب گفت باکره ام حضرت فرمود که چیزیست بدست نخاصان منی آید که فاسد نکند
 چگونه تو باکره مانده گفت هرگاه که به نزد من می آید و اراده مقاربت می نمود
 حقتعالی مرد سفید موی را بر و مسلط میکرد ایند که طلبا نمی زد و پرسو و مانع میشد
 او را ازین عمل و مکر چنین واقع میشد و در هر مرتبه آن مرد پیر مانع او میشد پس
 حضرت علیه السلام فرمود ای جعفر علیه السلام متصرف شو این کنیز را که از آن است
 و ازین فرزند می بهم خواهد رسید که بهترین اهل زمین باشد بعد از انبیاء و الصوابه
 فصل الخطاب کان موسی الکاظم علیه السلام صالحا عابدا جوادا اعلیما کثیر القدر یدرس
 بالعباد الصالح من کثرة عبادته و اجتهاد نقلیت که حضرت امام موسی کاظم صلوٰة اللہ
 علی نبیاء و علیہ زیادہ از ده سال سجدہ میرفت بعد از طلوع شمس تا وقت زوال
 و آنحضرت علیه الصلوٰة و السلام عابدترین اهل زمان و فقہترین و نجیترین و کریمترین
 ایشان بود و سخا و کرم و براءت نبود روزی از شخصی ایذای بوی رسید صبر کرد
 و ضربه هزار دینار او را داد و در حق وی حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود
 این فرزند سید و امام در فرزندان ماست و غوث ہدایاست و بانی است از ابواب
 خدائی عزوجل و خیر مولودی است و آنحضرت در مدینہ مستقامت داشت و اول بار
 مدعی ابن منصور حضرت را از مدینہ بہ بغداد آورده مجبوس ساخت شبی امیر المومنین

حضرت باز محمد کرد و از جاریه سوال کرد که چه نام داری گفت حمیده حضرت فرمود
 که پسندیده هستی در دنیا و ستایش کرده خواهی بود در آخرت و خبر ده که ایاجری
 یا ثیب گفت باکره ام حضرت فرمود که چیزیست بدست نخاصان منی آید که فاسد نکند
 چگونه تو باکره مانده گفت هرگاه که به نزد من می آید و اراده مقاربت می نمود
 حقتعالی مرد سفید موی را بر و مسلط میکرد ایند که طلبا نمی زد و پرسو و مانع میشد
 او را ازین عمل و مکر چنین واقع میشد و در هر مرتبه آن مرد پیر مانع او میشد پس
 حضرت علیه السلام فرمود ای جعفر علیه السلام متصرف شو این کنیز را که از آن است
 و ازین فرزند می بهم خواهد رسید که بهترین اهل زمین باشد بعد از انبیاء و الصوابه
 فصل الخطاب کان موسی الکاظم علیه السلام صالحا عابدا جوادا اعلیما کثیر القدر یدرس
 بالعباد الصالح من کثرة عبادته و اجتهاد نقلیت که حضرت امام موسی کاظم صلوٰة اللہ
 علی نبیاء و علیہ زیادہ از ده سال سجدہ میرفت بعد از طلوع شمس تا وقت زوال
 و آنحضرت علیه الصلوٰة و السلام عابدترین اهل زمان و فقہترین و نجیترین و کریمترین
 ایشان بود و سخا و کرم و براءت نبود روزی از شخصی ایذای بوی رسید صبر کرد
 و ضربه هزار دینار او را داد و در حق وی حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود
 این فرزند سید و امام در فرزندان ماست و غوث ہدایاست و بانی است از ابواب
 خدائی عزوجل و خیر مولودی است و آنحضرت در مدینہ مستقامت داشت و اول بار
 مدعی ابن منصور حضرت را از مدینہ بہ بغداد آورده مجبوس ساخت شبی امیر المومنین

حضرت باز محمد کرد و از جاریه سوال کرد که چه نام داری گفت حمیده حضرت فرمود
 که پسندیده هستی در دنیا و ستایش کرده خواهی بود در آخرت و خبر ده که ایاجری
 یا ثیب گفت باکره ام حضرت فرمود که چیزیست بدست نخاصان منی آید که فاسد نکند
 چگونه تو باکره مانده گفت هرگاه که به نزد من می آید و اراده مقاربت می نمود
 حقتعالی مرد سفید موی را بر و مسلط میکرد ایند که طلبا نمی زد و پرسو و مانع میشد
 او را ازین عمل و مکر چنین واقع میشد و در هر مرتبه آن مرد پیر مانع او میشد پس
 حضرت علیه السلام فرمود ای جعفر علیه السلام متصرف شو این کنیز را که از آن است
 و ازین فرزند می بهم خواهد رسید که بهترین اهل زمین باشد بعد از انبیاء و الصوابه
 فصل الخطاب کان موسی الکاظم علیه السلام صالحا عابدا جوادا اعلیما کثیر القدر یدرس
 بالعباد الصالح من کثرة عبادته و اجتهاد نقلیت که حضرت امام موسی کاظم صلوٰة اللہ
 علی نبیاء و علیہ زیادہ از ده سال سجدہ میرفت بعد از طلوع شمس تا وقت زوال
 و آنحضرت علیه الصلوٰة و السلام عابدترین اهل زمان و فقہترین و نجیترین و کریمترین
 ایشان بود و سخا و کرم و براءت نبود روزی از شخصی ایذای بوی رسید صبر کرد
 و ضربه هزار دینار او را داد و در حق وی حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود
 این فرزند سید و امام در فرزندان ماست و غوث ہدایاست و بانی است از ابواب
 خدائی عزوجل و خیر مولودی است و آنحضرت در مدینہ مستقامت داشت و اول بار
 مدعی ابن منصور حضرت را از مدینہ بہ بغداد آورده مجبوس ساخت شبی امیر المومنین

اور فیروز بن عیسیٰ بن جعفر او را در آن شب در خواب دید که فرمود یا محمد فیل عیسیٰ بن جعفر ان تو لقیتم ان تفسدوا الارض و تقطعوا الرحاکم بیع گوید که شب بود که مدی مرا طلبید چون من پیش وی رفتم شنیدم که این آیت را به آواز خوش میخواند چون مرادید گفت برو و موسی بن جعفر را بیار من فتم و آنحضرت علیه السلام را آورد مدی با حضرت معانقه کرد و به نشانند و خواب را با آنحضرت علیه السلام گفت بعد از آن گفت بیج توانی که مرا این گزانی از آنکه بر من و فرزندان من خروج کنی فرمود که باشد هرگز نکرده ام و از شان من نیست که بکنم مدی گفت راست میگویی پس ربیع را گفت که آنحضرت علیه السلام را دو از ده هزار دینار بده و بسوی اهل وی روان کن بیع گوید که هم در شب ساختگی وی کردم و ویران نمودم از خوف آن مبادا مانعی پیدا نشود تا ایام رشید در مدینه بود پس دویم بر رشید آنحضرت علیه السلام را به بعد از طلبید و در آن وفات یافت نهانی شواهد النبوة فی فضل القاب روایت کرده شد که بارون رشید گفت من بخواب دیدم که حضرت امام حسین علیه السلام تشریف آورد در دست مبارکش حرب به ایست و بی فرماید که اگر موسی بن جعفر را همین ساعت بکنند اری فهما والانه ترا این حربه ذبح خودم کرد و برو آنحضرت علیه السلام را از قید خلاص کن و سی هزار درم به او ده و بگو هر جا که بخاطر شریف بیاید به تقامت فرماید و اگر بخورد بدینه تشریف برود هر گاه که بارون بخدمت حضرت آمد و آنچه حضرت امام حسین امر کرده بود به او داد پس آنحضرت فرمود که من رسولند علی شعله و آله را در خواب دیدم که تشریف آورد و فرمود سبلی

اور در آن شب در خواب دید که فرمود یا محمد فیل عیسیٰ بن جعفر ان تو لقیتم ان تفسدوا الارض و تقطعوا الرحاکم بیع گوید که شب بود که مدی مرا طلبید چون من پیش وی رفتم شنیدم که این آیت را به آواز خوش میخواند چون مرادید گفت برو و موسی بن جعفر را بیار من فتم و آنحضرت علیه السلام را آورد مدی با حضرت معانقه کرد و به نشانند و خواب را با آنحضرت علیه السلام گفت بعد از آن گفت بیج توانی که مرا این گزانی از آنکه بر من و فرزندان من خروج کنی فرمود که باشد هرگز نکرده ام و از شان من نیست که بکنم مدی گفت راست میگویی پس ربیع را گفت که آنحضرت علیه السلام را دو از ده هزار دینار بده و بسوی اهل وی روان کن بیع گوید که هم در شب ساختگی وی کردم و ویران نمودم از خوف آن مبادا مانعی پیدا نشود تا ایام رشید در مدینه بود پس دویم بر رشید آنحضرت علیه السلام را به بعد از طلبید و در آن وفات یافت نهانی شواهد النبوة فی فضل القاب روایت کرده شد که بارون رشید گفت من بخواب دیدم که حضرت امام حسین علیه السلام تشریف آورد در دست مبارکش حرب به ایست و بی فرماید که اگر موسی بن جعفر را همین ساعت بکنند اری فهما والانه ترا این حربه ذبح خودم کرد و برو آنحضرت علیه السلام را از قید خلاص کن و سی هزار درم به او ده و بگو هر جا که بخاطر شریف بیاید به تقامت فرماید و اگر بخورد بدینه تشریف برود هر گاه که بارون بخدمت حضرت آمد و آنچه حضرت امام حسین امر کرده بود به او داد پس آنحضرت فرمود که من رسولند علی شعله و آله را در خواب دیدم که تشریف آورد و فرمود سبلی

اور در آن شب در خواب دید که فرمود یا محمد فیل عیسیٰ بن جعفر ان تو لقیتم ان تفسدوا الارض و تقطعوا الرحاکم بیع گوید که شب بود که مدی مرا طلبید چون من پیش وی رفتم شنیدم که این آیت را به آواز خوش میخواند چون مرادید گفت برو و موسی بن جعفر را بیار من فتم و آنحضرت علیه السلام را آورد مدی با حضرت معانقه کرد و به نشانند و خواب را با آنحضرت علیه السلام گفت بعد از آن گفت بیج توانی که مرا این گزانی از آنکه بر من و فرزندان من خروج کنی فرمود که باشد هرگز نکرده ام و از شان من نیست که بکنم مدی گفت راست میگویی پس ربیع را گفت که آنحضرت علیه السلام را دو از ده هزار دینار بده و بسوی اهل وی روان کن بیع گوید که هم در شب ساختگی وی کردم و ویران نمودم از خوف آن مبادا مانعی پیدا نشود تا ایام رشید در مدینه بود پس دویم بر رشید آنحضرت علیه السلام را به بعد از طلبید و در آن وفات یافت نهانی شواهد النبوة فی فضل القاب روایت کرده شد که بارون رشید گفت من بخواب دیدم که حضرت امام حسین علیه السلام تشریف آورد در دست مبارکش حرب به ایست و بی فرماید که اگر موسی بن جعفر را همین ساعت بکنند اری فهما والانه ترا این حربه ذبح خودم کرد و برو آنحضرت علیه السلام را از قید خلاص کن و سی هزار درم به او ده و بگو هر جا که بخاطر شریف بیاید به تقامت فرماید و اگر بخورد بدینه تشریف برود هر گاه که بارون بخدمت حضرت آمد و آنچه حضرت امام حسین امر کرده بود به او داد پس آنحضرت فرمود که من رسولند علی شعله و آله را در خواب دیدم که تشریف آورد و فرمود سبلی

مجلس مباحثه و محافل اخلاقیه...
توسعه و تحریک و ترقی و ترقی...
و سبب و سبب و سبب و سبب...

تو منطلومی و ناق تر چس کردند بگو این کلمات را در همین شب از قید خلاص خواهی شد
پس عرض کردم یا رسول خدا در وید من فدائی تو باد بفرمان کلمات را حضرت
فرمود بگو با صامع کل صوت و یا کاسی العظام حماة منشرا بین الموت اساکب سوا کما الحسنی
و باسک الا عظم الاکبر المحزون الکنون الذی لم یطلع علیه من المخلوقین یا حلیما ذاتا اناة
لا یعیری عن اناة یا ذالمعروف الذی لم یقطع ابد و الا یحیی صدقنا فرح عینی و له اخبار
شیرة و نواد کثیرة **فضل**

در بیان کشف و کرامات آنحضرت علیه السلام که اظهر من الشمس و ابرین من الالمس است و بر ا
مرامات بسیار است و آنرا آنجا است که این چیزی از شفیق بچنی نقل کرده گفت در سفر حج
قادسیه رسیدم جوانی دیدم خوب روی گندمگون بالائی جاهاش خود پشینه پوشیده
گفته برکت خود زده و تعلین در پا کرده از میان مردم بیرون آمده و تنها نشست
با خود گفتم که این از صوفیه می نماید چنانکه من می خواهم که درین راه سفر بر گردن مسلمانان
ار باشد بروم و ویرا سرزنش کنم تا ازین باز است چون نزدیک وی رسیدم فرمود یا شفیق
جب تو اکثر من الظن ان بعض الظن انتم با خود گفتم این جوان هر آینه بنده ایست صالح بود
برسم و از وی بگویی خواهم از نظر غائب شاد چون بمنزل دیگر رسیدم دیدم که در نماز است
در زه بر اعضای وی افتاده و اشک از چشمتش روی روان است گفتم بروم و از او
عذری بخواهم صبر کرده تا فارغ شد و روی بمن کرد و گفت یا شفیق جوان این آیت
رائی اعف از من تا بوالمرح عمل صالح تا ممتدی پس در دل من گذشت اینک این جوان

از این کلمات کلمات یاد است باز
کلمات کلمات کلمات کلمات کلمات
کلمات کلمات کلمات کلمات کلمات
کلمات کلمات کلمات کلمات کلمات

۳۶

کلمات کلمات کلمات کلمات کلمات
کلمات کلمات کلمات کلمات کلمات
کلمات کلمات کلمات کلمات کلمات
کلمات کلمات کلمات کلمات کلمات

کلمات کلمات کلمات کلمات کلمات
کلمات کلمات کلمات کلمات کلمات
کلمات کلمات کلمات کلمات کلمات
کلمات کلمات کلمات کلمات کلمات

از آن روز که در این راه بودیم و در آن روز که در این راه بودیم و در آن روز که در این راه بودیم
 و در آن روز که در این راه بودیم و در آن روز که در این راه بودیم و در آن روز که در این راه بودیم
 و در آن روز که در این راه بودیم و در آن روز که در این راه بودیم و در آن روز که در این راه بودیم

از ابدال است که بفرمایند دو بار سخن گفت با زاده چشم من پنهان گردید بمنزل زباله فرو و آمدیم
 دیدیم که بر سر چاه استاده و کوزه در دست دارد و میخواهد که آب بیاشامد بناگاه کوزه
 از دستش چاه افتاد بجانب آسمان نگاه کرد و گفت تو سیراب کنده منی هرگاه تشنه شوم
 و قوت منی هرگاه که طعام بخورم ای مولاسن غیر از این کوزه ندارم شفیق گوید بخدا و دیدم
 که آب چاه بلند شد و کوزه را بر گرفت و آب پر کرد و وضو ساخت و چهار رکعت نماز گذارد
 پس بر تل یک رفت و شتی از انجا برداشته و کوزه ریخت و می بینانید و می آشامید پس رفت
 و گفتم مرا هم بخور آن از تشنه پیروز می داد ترا خدا تعالی و انعام کرد بر تو گفت ای شفیق
 همیشه نعمتهای ظاهر و باطن او باین سر گذگان خود را بخدای خود نیکو ساز و کوزه بمن داد
 از آن خوردم سویق و شکو بود تا سیر شدم چند روز بطعام و شراب حاجت نیفتاد و بخدا
 لذت تر و خوشبو تر از آن گاهی نخورده بودم باز ندیدم او را تا بکه رسیدم شبی بجانب
 قبه میراب دیدم که نماز میکرد بناگاه و گریه تا صبح بر آمد پس نماز و طواف کرد و بر آمد دنبال
 افتادم ناگاه خادم چشم و غلامان و اسوال با و دیدم بر خطرات ایام راه و خلق ابنوه گرد او
 سلام بدو میکردند و تبرک میخواستند و از حال او پرسیدم گفتم موسی بن جعفر است علیه السلام
 پس با خود گفتم عجیب است که این فضائل و مجائب بوده باشد مگر این سید برگزیده که در
 زاد آنجا است که بارون رشید علی بن یقطین جامه های فاخر داد و دوران در عهد بود
 از خرسباه زلفیت و ابن یقطین بکمال ارادت و اعتقاد بکربن آن حضرت علیه السلام
 چیزی از اسوال بر آن جامه با افزود و همه را پیش آن حضرت فرستاد آنحضرت همه را

این کتاب است که در این راه بودیم و در آن روز که در این راه بودیم و در آن روز که در این راه بودیم
 و در آن روز که در این راه بودیم و در آن روز که در این راه بودیم و در آن روز که در این راه بودیم
 و در آن روز که در این راه بودیم و در آن روز که در این راه بودیم و در آن روز که در این راه بودیم
 و در آن روز که در این راه بودیم و در آن روز که در این راه بودیم و در آن روز که در این راه بودیم
 و در آن روز که در این راه بودیم و در آن روز که در این راه بودیم و در آن روز که در این راه بودیم

از آن روز که در این راه بودیم و در آن روز که در این راه بودیم و در آن روز که در این راه بودیم
 و در آن روز که در این راه بودیم و در آن روز که در این راه بودیم و در آن روز که در این راه بودیم
 و در آن روز که در این راه بودیم و در آن روز که در این راه بودیم و در آن روز که در این راه بودیم

قبول کرد که آن در عه زلفت راورد که و فرمود که این را نگاه دار تا ترا بکار آید بعد
چند روز این لفظین بر یکی از غلامان خود غضب کرد و از پیش خود براند آن غلام مش
رشید آمد و گفت که سیدم موسی بن جعفر علیه السلام را امام میداند و ویرا و اما ان بسیار
می فرستد و از آنجمله در عه است که امیر المومنین ویرا بان اکر ام و احترام کرده چون
رشید آنرا شنید غضب بروی مستولی شد فی الحال گماشته بطلب می فرستاد چون
حاضر شد از وی پرسید که آن در عه که ترا پوشانیده بودم چه کردی گفت نزدیک
من است گفت حاضر کن غلامی را طلبید و گفت بفلان خانه رواز سرا می من کلید را
از فلان کتیر که بطلب و در آنخانه صندوق است آنرا بکشاد و در آن صندوق
ظرفیست سر لمبر آنرا بیا غلام زود آنظرف را حاضر را کرد و رشید گفت تا مرا را
برد و آشتند آن در عه دید که جو سائی خوش مطیب ساخته پس غضبش فرو نشست
و گفت این را بجائے و سه باز فرست و خوش باش که من بعد ازین سخن کسور ادر حق
نخواهم شنید و آنحضرت علیه السلام را معلوم بود که این معاطله ادر پیش شما هر آمد لهذا
در عه را رد فرمود و قبول نکرد و از آنجمله آنست که راوی میگویی و فقیکه آنحضرت را
به بصره می بردند نزدیک بدانین همراه حضرت علیه السلام در کشتی نشستیم و عقب کشتی بود
که در آن زنی نوحه و س همراه شوهر خود نشسته غوغا میکرد حضرت فرمود این چه غوغاست
که عروس را می برزند چون ساعتی برآمد شنیدم که مردمان کشتی فریاد میکنند حضرت علیه السلام
این چه فریاد است گفتند آن عروس خوسته که گشته از آب دریا بردارد و ستوانه زین

عوانت کے واسطے صرف لوگوں کی
محببت جاتی تھی تب علیہ السلام نے سوال
کیا اس عروس کو بیاوریں گے
جواب میں فرمایا کہ ہاں اور
اس کے ساتھ ساتھ اس عروس کو
بھی لے کر آئے گا۔

یہ ساری باتیں سن کر وہ
بے حد متعجب ہوا اور فرمایا
کہ میں نے اس عروس کو
بھی لے کر آئے گا۔

و انفسہم سبباً لئلا یفوتوا
و انفسہم سبباً لئلا یفوتوا
و انفسہم سبباً لئلا یفوتوا

یہ ساری باتیں سن کر وہ
بے حد متعجب ہوا اور فرمایا
کہ میں نے اس عروس کو
بھی لے کر آئے گا۔

Handwritten marginal notes at the top of the page, including phrases like "علاقه کلیم" and "دوره مشهور".

از دست او در آب افتاده است حضرت فرمود کشتی را نگاهدارید نگاهدارید هر اشتهاد باز فرمود
که ملاح ایشان را نیز بگویند کشتی ایشان را نگاهدارید نگاهدارید و بکنار کشتی آمد و در زیر لب چیزی
بخواند پس فرمود که ملاح ایشان را بگویند که در آب در آید و آن دستوانه بگیرد چون نظر کردم
آن دستوانه بر سر کوزین می نمود و آنرا که بر بالای آن ملاح به آب در آمد و در برابر گرفت
و از آنجا آنست که راوی میگوید که مرا علی بن نقیصین با کسی دیگر گفت که بگوته رود فلانی را با خود
بهره کن و در راه بخرید و این مال را و این مکتوب را بحضرت امام موسی بن جعفر صلواته الله
علی نبینا و علیه رسائید من بگوته رفتم و با آن دو کس دور راه فریمیم چون بدین نزدیکی
رسیدیم جایی فرود آمدیم و چیزی می خوردیم ناگهان دیدیم که حضرت امام موسی بن جعفر بیخ
سوار ظاهر شد بر ماستیم و بر روی سوسم کردیم فرمود که بیایدید آنچه با شماست هر چه شنیدیم
پیش روی برویم پس مکتوب را بوی دادیم مکتوبی چند از آستین مبارک خود برد آورد
فرمود که این جوابهای مکتوب شماست باز گردید در حفظ خدا تعالی عرض کردیم که توشه
راه ما تمام شد و بدین نزدیکی است اگر اجازت باشد زیارت رسول خدا کنیم و توشه نیز درازیم
فرمود که با شما هیچ ز راه باقیانزه است گفتیم آری فرمود که پیش روی پیش روی برویم تا
بدست مبارک خود گرفت و فرمود که این زاد شما را بگوته پسند است باز گردید در حفظ

خدا تعالی باز گشتیم و آن زاد ما بگوته ما را بس بود
فصل در بیان وفات آنحضرت علیه السلام

فی فصل الخطاب فی یوم الحجة الخمس فلون من رجب سنة ثلث و ثمانین و مائة و قد تم غیره

Extensive handwritten marginal notes on the right side of the page, including phrases like "این مکتوب را بوی دادیم" and "مکتوبی چند از آستین مبارک خود برد آورد".

Handwritten marginal notes at the bottom of the page, including phrases like "فصل الخطاب" and "فی یوم الحجة".

در بعا و خمسين سنه و آنحضرت در جبل اردون به بغداد و در چهل و نهم رجب سنه يكصد و هشتاد
 و شش هجری وفات یافت و قبرش در بغداد است و ميگویند كه کسی بن خالد البرکي
 آنحضرت را بگفته بارون در رطب زهره دار و در زیکه زهره دار حضرت فرمود امر و مرا
 زهره دار و فردا بدن من زرد خواهد شد پس نیمه زوی سخیج خواهد شد و پس فردا
 سیاه و نیله خواهد شد انگاه خواهم مرد چنان شد كه فرموده بود نضائل و مناقب آنحضرت
 مدی و نهایتی ندارد كه بقلم آید و نزد علمای امامیه اشهر در شهادت آنحضرت آنست كه
 در سال صد و هشتاد و سیم هجری واقع شد و بعضی صد و هشتاد و شش گفته اند و روز
 وفات مشهور روز جمعه است و پنجم ماه رجب بود و بعضی پنجم ماه مذکور نیز گفته اند و عمر شریف
 آنحضرت در وقت وفات موافق مشهور پنجاه و پنج سال بود و بعضی پنجاه و چهار گفته اند
 و در کافی ششم ماه رجب گفته و در تندیب تاریخ است و چهارم و صاحب كشف الغم
 كتاب كمال الدين نقل كرده است و پنجم رجب شيخ در مصباح باين قائل شده و يقال
 بن الجوزی هذا ما قالوا ان الله عالم بالصواب والعقب من ولد موسى بن جعفر و هم الموسويون
 و از بعضی مشرر جلاله علی الرضا بن موسی بر اسمیم بن موسی العباس بن موسی محمد بن موسی
 بد اشرف بن موسی جعفر بن موسی حمزه بن موسی زید بن موسی بارون بن موسی احمق بن
 موسی الحسن بن موسی حسین بن موسی اسمعیل بن موسی عبید الله بن موسی لام ولد والا بقدره و اما
 بنار الذین لم یعقبوا سلیمان و عهد الرحمن و افضل و احمد و حقیل و القاسم و یحیی و داؤد کان ولد
 لکافرم سباعه و الخیر بنی نبتا و همین و مشرورین ابناء فیکون جمع ولده تسعا و خمسين ولدا و من نایه آنست

این کتاب را بنام حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام است
 و در این کتاب از حدیث و روایات معتبره آمده است
 و در بیان مناقب آنحضرت و ائمه اطهار علیه السلام است
 و در بیان احادیث معتبره است
 و در بیان فضائل آنحضرت است
 و در بیان مناقب ائمه اطهار است
 و در بیان احادیث معتبره است
 و در بیان فضائل آنحضرت است
 و در بیان مناقب ائمه اطهار است

این کتاب را بنام حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام است
 و در این کتاب از حدیث و روایات معتبره آمده است
 و در بیان مناقب آنحضرت و ائمه اطهار علیه السلام است
 و در بیان احادیث معتبره است
 و در بیان فضائل آنحضرت است
 و در بیان مناقب ائمه اطهار است
 و در بیان احادیث معتبره است
 و در بیان فضائل آنحضرت است
 و در بیان مناقب ائمه اطهار است

این کتاب را بنام حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام است
 و در این کتاب از حدیث و روایات معتبره آمده است
 و در بیان مناقب آنحضرت و ائمه اطهار علیه السلام است
 و در بیان احادیث معتبره است
 و در بیان فضائل آنحضرت است
 و در بیان مناقب ائمه اطهار است
 و در بیان احادیث معتبره است
 و در بیان فضائل آنحضرت است
 و در بیان مناقب ائمه اطهار است

حضرت موسیٰ کاظم علیہ السلام پوستانہ فرزند پسندیدہ خود را رضامی نامید میفرمود
 که بخوانید فرزند مرا رضا چون بان حضرت خطاب میکرد آنحضرت را ابو الحسن نامید
 و ماور آنحضرت تکلم کنیز ک حمیده ماور امام موسیٰ کاظم بود ولما اسما منها بنجیده و شامه
 و ام البنین و استقد اسمها علی تکلم رویت است که حمیده که از جمله اشرف و بزرگواران
 بنجم بود کنیز کے خرید و اورا تکلم مستی گردانید و آن جاریہ سعادت مند بهترین زنان
 بود در عقل و دین و حیا و خاتون خود حمیده را تعظیم نمود و از روزیکه خرید
 اورا هرگز نزد او نمی نشست برای تعظیم و اجلال و پس حمیده روزی با امام موسیٰ
 گفت که لے فرزند گرامی تکلم جاریہ است که من از و بهتر ندیدم در زیر کی و محاسن اخلاق
 و میداتم تهرلی که از و بوجود آید پاکیزه خواهد بود و اورا بتو می بخشم و از تو اتماس
 می کنم که رعایت حرمت او کنی چون حضرت امام رضا از و بوجود آمد اورا بطاهره
 مسسم گردانید حضرت امام رضا شیر بسیار می آشامید روزی طاهره گفت که
 مرضعه دیگر بهم رسانید که مرا یاری کند گفتند گر شیر تو کی میکند گفت دروغ نمتوانم
 بخور سوگند که شیر من کم نیست ولیکن نوافل و اورادیکه پیشتر داشتم و با ناعادت کرده
 بسبب بیرون او کم شده است و باین سبب و ن منجمم که اورا از خود ترک نمایم
 و چون حمیده بنجمه در حضرت امام رضا را خرید شبی حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله
 را در خواب دید آنحضرت با و گفت که لے حمیده بنجمه را بفرزند خود موسیٰ تکلیک نما
 که از و فرزند می بهم خواهد رسید که بهترین اهل زمین باشد و باین سبب حمیده بنجمه را

حضرت موسیٰ کاظم علیہ السلام پوستانہ فرزند پسندیدہ خود را رضامی نامید میفرمود
 که بخوانید فرزند مرا رضا چون بان حضرت خطاب میکرد آنحضرت را ابو الحسن نامید
 و ماور آنحضرت تکلم کنیز ک حمیده ماور امام موسیٰ کاظم بود ولما اسما منها بنجیده و شامه
 و ام البنین و استقد اسمها علی تکلم رویت است که حمیده که از جمله اشرف و بزرگواران
 بنجم بود کنیز کے خرید و اورا تکلم مستی گردانید و آن جاریہ سعادت مند بهترین زنان
 بود در عقل و دین و حیا و خاتون خود حمیده را تعظیم نمود و از روزیکه خرید
 اورا هرگز نزد او نمی نشست برای تعظیم و اجلال و پس حمیده روزی با امام موسیٰ
 گفت که لے فرزند گرامی تکلم جاریہ است که من از و بهتر ندیدم در زیر کی و محاسن اخلاق
 و میداتم تهرلی که از و بوجود آید پاکیزه خواهد بود و اورا بتو می بخشم و از تو اتماس
 می کنم که رعایت حرمت او کنی چون حضرت امام رضا از و بوجود آمد اورا بطاهره
 مسسم گردانید حضرت امام رضا شیر بسیار می آشامید روزی طاهره گفت که
 مرضعه دیگر بهم رسانید که مرا یاری کند گفتند گر شیر تو کی میکند گفت دروغ نمتوانم
 بخور سوگند که شیر من کم نیست ولیکن نوافل و اورادیکه پیشتر داشتم و با ناعادت کرده
 بسبب بیرون او کم شده است و باین سبب و ن منجمم که اورا از خود ترک نمایم
 و چون حمیده بنجمه در حضرت امام رضا را خرید شبی حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله
 را در خواب دید آنحضرت با و گفت که لے حمیده بنجمه را بفرزند خود موسیٰ تکلیک نما
 که از و فرزند می بهم خواهد رسید که بهترین اهل زمین باشد و باین سبب حمیده بنجمه را

حضرت موسیٰ کاظم علیہ السلام پوستانہ فرزند پسندیدہ خود را رضامی نامید میفرمود
 که بخوانید فرزند مرا رضا چون بان حضرت خطاب میکرد آنحضرت را ابو الحسن نامید
 و ماور آنحضرت تکلم کنیز ک حمیده ماور امام موسیٰ کاظم بود ولما اسما منها بنجیده و شامه
 و ام البنین و استقد اسمها علی تکلم رویت است که حمیده که از جمله اشرف و بزرگواران
 بنجم بود کنیز کے خرید و اورا تکلم مستی گردانید و آن جاریہ سعادت مند بهترین زنان
 بود در عقل و دین و حیا و خاتون خود حمیده را تعظیم نمود و از روزیکه خرید
 اورا هرگز نزد او نمی نشست برای تعظیم و اجلال و پس حمیده روزی با امام موسیٰ
 گفت که لے فرزند گرامی تکلم جاریہ است که من از و بهتر ندیدم در زیر کی و محاسن اخلاق
 و میداتم تهرلی که از و بوجود آید پاکیزه خواهد بود و اورا بتو می بخشم و از تو اتماس
 می کنم که رعایت حرمت او کنی چون حضرت امام رضا از و بوجود آمد اورا بطاهره
 مسسم گردانید حضرت امام رضا شیر بسیار می آشامید روزی طاهره گفت که
 مرضعه دیگر بهم رسانید که مرا یاری کند گفتند گر شیر تو کی میکند گفت دروغ نمتوانم
 بخور سوگند که شیر من کم نیست ولیکن نوافل و اورادیکه پیشتر داشتم و با ناعادت کرده
 بسبب بیرون او کم شده است و باین سبب و ن منجمم که اورا از خود ترک نمایم
 و چون حمیده بنجمه در حضرت امام رضا را خرید شبی حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله
 را در خواب دید آنحضرت با و گفت که لے حمیده بنجمه را بفرزند خود موسیٰ تکلیک نما
 که از و فرزند می بهم خواهد رسید که بهترین اهل زمین باشد و باین سبب حمیده بنجمه را

حضرت موسیٰ کاظم علیہ السلام پوستانہ فرزند پسندیدہ خود را رضامی نامید میفرمود
 که بخوانید فرزند مرا رضا چون بان حضرت خطاب میکرد آنحضرت را ابو الحسن نامید
 و ماور آنحضرت تکلم کنیز ک حمیده ماور امام موسیٰ کاظم بود ولما اسما منها بنجیده و شامه
 و ام البنین و استقد اسمها علی تکلم رویت است که حمیده که از جمله اشرف و بزرگواران
 بنجم بود کنیز کے خرید و اورا تکلم مستی گردانید و آن جاریہ سعادت مند بهترین زنان
 بود در عقل و دین و حیا و خاتون خود حمیده را تعظیم نمود و از روزیکه خرید
 اورا هرگز نزد او نمی نشست برای تعظیم و اجلال و پس حمیده روزی با امام موسیٰ
 گفت که لے فرزند گرامی تکلم جاریہ است که من از و بهتر ندیدم در زیر کی و محاسن اخلاق
 و میداتم تهرلی که از و بوجود آید پاکیزه خواهد بود و اورا بتو می بخشم و از تو اتماس
 می کنم که رعایت حرمت او کنی چون حضرت امام رضا از و بوجود آمد اورا بطاهره
 مسسم گردانید حضرت امام رضا شیر بسیار می آشامید روزی طاهره گفت که
 مرضعه دیگر بهم رسانید که مرا یاری کند گفتند گر شیر تو کی میکند گفت دروغ نمتوانم
 بخور سوگند که شیر من کم نیست ولیکن نوافل و اورادیکه پیشتر داشتم و با ناعادت کرده
 بسبب بیرون او کم شده است و باین سبب و ن منجمم که اورا از خود ترک نمایم
 و چون حمیده بنجمه در حضرت امام رضا را خرید شبی حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله
 را در خواب دید آنحضرت با و گفت که لے حمیده بنجمه را بفرزند خود موسیٰ تکلیک نما
 که از و فرزند می بهم خواهد رسید که بهترین اهل زمین باشد و باین سبب حمیده بنجمه را